

Непријатељи граде моје царство за мене,

□ *зато ће бити добро изграђено*

Питање ћириличног писма спада у корпус државотворног проблема, мада то није сасвим јасно, па одатле проистичу бројни неспоразуми, полемике и жучни тонови када се поведе прича о фамозном српском "богатству" двоазбучја. Оставимо ли по страни страсти и додатне поларизације које су најмање потребне у овом тренутку, ово питање тражи мирно и аргументовано расуђивање, без етикетирања и препуцавања.

Дакле, да би неки народ могао да се назива државотворним, мора да има своју територију, државу, Устав, заставу, грб, химну, језик и писмо. Јасно је да је процес "ослобађања" Срба од "терета" државности добрано одмакао, а писмо, тј. конфузија око употребе писма које означава цивилизацијску самобитност, историјски континуитет и идентитет једног језика, а самим тим и народа, значајно потпомаже овом процесу. Због тога питање употребе ћирилице или латинице за Србе није питање традиције, лепоте, симболике, правоверности и "србовања", већ питање опстанка, гаранције личне и колективне самосвести и идентитета који је озбиљно пољуљан и растрошен у крвавом и дивљачком 20 веку. Латиница у српском језику представља типично кукавичје јаје, додатну јабуку раздора и смешни су "аргументи" о богатству два писма. Такав аргумент могао би бити исправан само у случају да је историјски и културни развој Срба довео до употребе два писма, али када знамо како, када и на који начин латиница улази у српски језик, како да прихватимо да оно што је непријатељ тражио од нас, може и мора да буде истовремено добро?

Писмо као државотворно питање, или о једном сумњивом "богатству"

Пише: Маја Радонић
недеља, 11 август 2013 07:06

АБВГДБЕЖЗИЈКЛЉМ
НЊОПРСТЂУФХЦЧШ
абвгдбежзијклљм
њопрстђуфхцчш
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Писмо као државотворно питање, или о једном сумњивом "богатству"

Пише: Маја Радонић
недеља, 11 август 2013 07:06

